

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **Oddíl národní házené 1. NH Brno, z.s., IČ: 26627809**
se sídlem Novoměstská 21a, Brno
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Ondrušem
se sídlem Bubeníčková 502/42, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3. 8. 2016, č.j. 34404/16/5000-10470-711175

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 3. 8. 2016, č. j. 34404/16/5000-10470-711175, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Radka Ondruše, advokáta, se sídlem Těšnovhlídkova 9, Brno.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 13. 1. 2014 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Odvolacího finančního ze dne 3. 8. 2016, č. j. 34404/16/5000-10470-711175 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 12. 4. 2013, č. j. 1349107/13/3000-04701-703079 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „platební výměr na penále“). Tímto platebním výměrem na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 14. 11. 2007 do 13. 8. 2012 vyměřil správce daně žalobci penále ve výši 6 000 000 Kč, a to za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 6 000 000 Kč uloženým k odvodu do státního rozpočtu platebním výměrem Finančního úřadu Brno I ze dne 14. 8. 2012, č. j. 344139/12/288981703079, změněným rozhodnutím o odvolání Odvolacího finančního ředitelství ze dne 20. 3. 2013, č. j. 9086/13/5000-24700-710142 (v této části byl napadeným rozhodnutím změněn text prvostupňového rozhodnutí tak, že jako rozhodnutí o odvolání bylo nově označeno rozhodnutí č. j. 42303/15/5000-10470-711175 ze dne 18. 12. 2015). Podrobněji pak bylo odkázáno na zprávu o daňové kontrole ze dne 13. 8. 2012, č. j. 27388/12/288981703079 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“).
2. Následně Krajský soud v Brně rozhodl svým rozsudkem ze dne 4. 10. 2017, č. j. 31Af 15/2016-65, tak, že zrušil rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 18. 12. 2015, č. j. 42303/15/5000-10470-711175 (dále také „rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměr na odvod“) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Obsah žaloby a další vyjádření účastníků řízení

3. Žalobce odůvodnil žalobu tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nezákonně uloženého odvodu za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný nerespektoval závazný právní názor soudu, vyslovený v rozsudku zrušujícím rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně. K vyměření odvodu nemělo dojít, popř. nikoliv v dané výši, neboť k porušení rozpočtové kázně na straně žalobce nedošlo v míře umožňující vyměření odvodu za takové porušení ve výši 100 % dotace. Dále žalobce obsáhle argumentuje zejména stran nezákonnosti samotného platebního výměru na odvod a ve výsledku navrhuje zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí a požaduje uhrazení nákladů řízení.
4. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zároveň žalovaný shrnul předcházející řízení, jím vydaná rozhodnutí a závěry v nich uvedené. Poukázal na to, že k námitkám směřujícím proti rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru na odvod se vyjádřil ve věci sp. zn. 31 Af 15/2016. Napadené rozhodnutí bylo dostatečně odůvodněno a penále za prodlení bylo vyměřeno v souladu se zákonem.
5. Žalobce pak ve své replice zopakoval některé ze svých žalobních bodů a poukázal na to, že argumentace žalovaného uplatněná v jeho vyjádření je nesprávná a účelová.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že **žaloba je důvodná**.
8. Předmětem tohoto řízení je rozhodnutí odvolání proti rozhodnutí o předsání penále za nesplnění povinnosti provést včas odvod za porušení rozpočtové kázně. Toto penále je příslušenstvím daně, které sleduje osud daně samotné [§ 2 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“); s ohledem na § 2 odst. 3 písm. b) daňového řádu se rozumí daní i odvod za porušení rozpočtové kázně].
9. Rozsah přezkumu platebního výměru na penále odvolacím orgánem je limitován, což následně z povahy věci platí i pro přezkum soudní. Jak uvedl Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 1. 8. 2011, č. j. 8 Afs 6/2011 (všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz), „[a]čkoliv uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a předsání penále jsou dva spolu související úkony vázané na porušení rozpočtové kázně, děje se tak dvěma samostatnými rozhodnutími správce daně. Proti těmto dvěma rozhodnutím lze brojit samostatnými odvoláními a žalobami, resp. kasačními stížnostmi. Daná samostatnost má za následek, že daňový subjekt nemůže do řízení o přezkumu rozhodnutí o sdělení penále za porušení rozpočtové kázně přenášet námitky vztahující se k posouzení, zda vůbec a v jakém rozsahu v jeho případě došlo k porušení rozpočtové kázně. Tuto otázku lze závazně posoudit v rámci samotného přezkumu platebního výměru, jímž byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně. Opačný postup by mohl vést k odlišným závěrům v každém z těchto řízení. Rozsah přezkumu platebního výměru na penále odvolacím orgánem i soudem je tedy oproti přezkumu platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně limitován a je zaměřen zejména na posouzení, zda penále mělo být vůbec předsáno, zda bylo vyměřeno ve správné výši a za relevantní dobu.“
10. Celá řada žalobních námitek se tak mýlí s důvody napadeného rozhodnutí a vybočuje z přípustného rozsahu soudního přezkumu. Žalobce především uvádí řadu důvodů, proč neměl být odvod za porušení rozpočtové kázně vyměřen. Tyto důvody však nemohou vést ke zrušení nyní napadeného rozhodnutí. Vůči němu může žalobce namítat, že nemělo být vůbec předsáno samotné penále, což žalobce činí také (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 Afs 30/2007 – 68). Při posuzování těchto námitek přitom soud musí přihlídnout k výsledku soudního přezkumu rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně. Případné zrušení tohoto rozhodnutí má totiž za následek odpadnutí zákonného důvodu pro vyměření penále, tj. existenci rozhodnutí o vyměření odvodu. Penále, jakožto příslušenství daně, sleduje osud daně samotné (odvodu za porušení rozpočtové kázně). Neexistuje-li tedy samotná daňová povinnost, nemůže existovat ani penále, které je s ní neoddělitelně spojeno. Judikatura Nejvyššího správního soudu přitom připouští, aby

krajský soud v řízení, jehož předmětem je zákonnost platebního výměru na penále, zohlednil, že po vydání rozhodnutí na penále došlo ke zrušení platebního výměru (resp. rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru, od něhož je penále odvozeno (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 Afs 30/2007 – 68 a ze dne 9. 1. 2013, č. j. 9 Afs 4/2012-33).

11. Krajskému soudu v Brně je z jeho úřední činnosti známo (a je tak známo i účastníkům řízení, kteří jsou v obou řízeních totožní), že rozsudkem tohoto soudu ze dne 4. 10. 2017, č. j. 31 Af 15/2016-65, bylo zrušeno rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 18. 12. 2015, č. j. 42303/15/5000-10470-711175, kterým byl žalobci ve spojení s rozhodnutím Finančního úřadu Brno I ze dne 14. 8. 2012, č. j. 344139/12/288981703079, vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 6 000 000 Kč. Zrušením tohoto rozhodnutí tak zanikl zákonný podklad pro vyměření penále. Soud proto musel přistoupit také ke zrušení napadeného rozhodnutí, které shledalo vyměření penále souladným se zákonem. Důvody pro zrušení platebního výměru na penále soud neshledal, neboť samotné vyměření penále není v budoucnu vyloučeno s ohledem na pokračování odvolacího řízení proti platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně.

IV. Shrnutí a náklady řízení

12. Soud z výše uvedených důvodů ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
13. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby a repliky) 3 x 3 100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 3 x 300 Kč. Jelikož je zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 2 142 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. února 2018

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. P.